

VÝŠ A VÝŠE

Román V. Lužické.

"Marie byla dezerou mého chotě," pravila Hrdinová hlasem utlumeným. "Máte zvědět pravdu, zvědět, co skrývám přede světem úzkostně, chci, abyste památku jeho si zachovala s ryzostí."

"Deeron jeho?" udiveně zvolala Irma.
"Neodsuzujte ho!" prosebně pravila Hrdinová. "Život lidský pln je záhad, marností a slabostí, jakž ani jinak nelze být při té krátkosti naší tělesné. Bůh, který osudy světa řídí, volivá přepodivná estva, a člověk roben jsa tajuplné síly a moce, slepě kráčí za svou odpatou. Nám hříšným nepřísluší odsuzovati. Arnošt opustil matku Mariinu ze ctižádosti, hnán jsa touhou k výši, a ona se ho zřekla nezištně, z čistě, pravé lásky. Ctím onu ženu neznámou, které láska byla andělem, citem svatým, která se uměla obětovati pro snahu muže, jež milovala. — Nevnesla odloučení a když otevírala Novela, zehnal, zehnal děko jeho. Táž touha po výši přivedla deuru k oteví, proti vůli zvěčnělé matky, která nechtěla, aby otec přivínil dítě k srdci, kterého se byl zřekl. Jediný to měl být trest její za zradu a nevěru jeho. Slibiti jí musil svatosvaté, že se nikdy nepřihlásí k dítěti, nikdy po něm pátrati nebude. To budíž řečeno na omluvu manželovu, ať želeb jest mi, že právě jen tento slib tak věrně dodržel. Muž jiný, který miloval opuštěnou ženu, učinil jí před narozením Mariiným svou choti a přijal dítě za své, když byl Arnošt v listu se zřekl veškerých práv na ně. Rytec Pohorláký plnil otcovské povinnosti věrně, střelil tajemství jejího původu. List sežloutlý, ve kterém manžel můj se zřikal Marie, našla jsem ve spicím stole jeho."

"Ano, já jsem jej milovala," odpověděla. "Avšak co mluvím stále jen o sobě? Jakž vy, Irmo, jste-li šťastnou?"
"Jsem," odvětila Irma. V duši se však tázala: "Jsem-li jí o pravdu?"
"Manžel vás doista velice miluje."
"Ano, a já všechno učiním, aby šťasten byl a mne miloval bez přestání. Jen jedno schází ku štěstí mému," vzdychla.
"A to je?"
"Děcko! Já bych tak ráda přivínila děcko k srdci, tak ráda došla ona hodnosti, již doktor nazval jedinou výši ženinou; ale nebe neche vyšetři mne!"
"Jenom neohlížejte se po žádné výši," zvolala Hrdinová, "mimo tam tu," doložila, pozvedajíc ruku k nebi.
Tenkrát se Irma nasmála nábožnosti Hrdinové. Vidone jí klidnou i po tolika strastech a srovnání s ní sebe, jejíž nitro bylo jen stálý nepoklid, sklonila hlouběji hlavu, ve které se málodky a nikdy na dlouho zachytila myšlénka povznesení, i pravila si: "Zdaž Hrdinová nezvolila sobě díle nejlepší? Nemli její výše pravá, výše křesťanky a ženy milující?"

Příhod společností přerušil důvěrný hovor obou paní. Slzy v očích jejich se ještě leskly, ale brzy zanikly v hovor všeobecném.
* * *

Pod večer kráčeji zahradou na Dubíně šťastní manželé ruku v ruce. Květiny kol nich kvetou, ymni dýšá, lehký větřík snáší jim k nohám bělostné lupeny se strounané obspaných květy, luna svítí, všechno volá hlasně, že svět je krásný, že jej stvořil Bůh, aby lidé v něm šťastni byli. Kráčeji tiše, jako by se procházeli svatyní. Ohloha, jež se modře klone nad nimi, nezhnala-li jim? Pohláží ji nebi, a zase oko v oko noří, ruce si stisknou a tuž věčnost ve své lásce.

"Co soudíš o Irně?" táže se Běla manželka.
"Že nenabozla ještě pa tu dobu samu sebe. A co soudíš ty o Květuškové?"
"Že božská jiskra i v Itálii šla míru něj. Obávám se, že umělec více nebude."
"Souhlasím s tebou. Irma není ženou, při které by se individualita umělova mohla vyvinouti, sesliti. Ona jen k semí tihne a jež vábí za sebou. Prorokují, že za několik roků bude z něho statkář, který tělem zmožnatí, ale na duchu zeslábně."

"Proč on jí nepozvedá výše?" tázala se Irma.
"I nejkrásnější motýl nevzne se tak vysoko, jako ptáče," usmál se doktor. "Ona nemá peruti pro výši..."
A zase kráčeji mlčky blažení manželé jarní přírodou kvetoucí, tiskli sobě ruce a oko v oko nořili. Jasná luna rozlévala po nich stříbrné světlo své, večernice se na ně usmívala a vyběžela, aby k ní zrak obraceli. Blažení manželé hledali však nebe jeden v oku druhého, a když v parku zaklokal slavík píseň svou tklivou, měli oba jednu a touž myšlénku: "Láska věrná je výše blaženosti lidské."
Ku hvězdě, jež se na šťastné manžely usmívala, pohlížela Hrdinová zbožně. Modlila se za zemřelého chotě, za Marii, i za své děti.
A myšlénky její nesly se výš a výše...

KONEC.

MILÉ PŘEKVAPENÍ.

Ant. Nočásek.

Ředitel Lázníčka je starý mládenec. To znamená: šťastný člověk. Je pravda, přijde-li večer, nebo i v noci ze své pivnice domů, nevíta ho otevřená teplá náruč a kyprým objetím. Znají však rodinných radostí vědí, že velmi často, vracejce se domů, byli by velmi povděční tomu, kdyby ta "otevřená náruč" spala a je neslyšela neboť velmi často místo otevřené náruče je vítá jen otevřená huba, a to hodná otevřená. Ale i jinak je jako mládenec pan Lázníčka šťasten. Celý svůj krásný příjem má jen a jen pro sebe a pro své libušky. Máže cestovat po světě, může si dělati sbírky. A to také dělá. Je to jediný jeho přepych. Neboť třeba že byl mládenec, žije s pravidelností hodinového stroje a jeho soušedé prý řídí dle jeho přehodu a odehodu své hodiny. Touto spofádaností a pravidelností se pan ředitel Lázníčka liší prospěně od většiny ostatních starých mládenců, jimž "nepořádek denním pořádkem".
Pan ředitel, jak už řečeno, rád cestuje a sbírá. Na Balkáně výšivky, v Itálii ozdobné zbraně, na Rusi staré ikony a kříže, v Egyptě staré popelnice a bronzové sošky a ozdoby. Jeden ze tří pokojů jeho mládeneckého bytu jest věnován těmto zajímavým a cenným sbírkám.
"To jsou mé úspory!" říkává svým přátelům při návštěvě tohoto malého muzea a podá kalíšek araku. Opravdu, ne-li všechny, aspoň hodná část úspor páne ředitelových je v těchto sbírkách, které jsou jednou z největších jeho radostí. Vlastně — byly jeho radostí, neboť jednoho dne ho uvrhlo do těžkého zármutku.
Pan ředitel Lázníčka má hospodyně. Spěchám hned rozpláští všechny potůčné domněnky. Cti-hodné ženě už dávno uplynulo kanonické stáří a kdyby místo Evy stála v ráji pod stromem vědního dobrého i zlého a kdyby tam Adamovi dala ne jedno jablko, ale třeba celý metrický cent jablka, listvu by byla jistě zachována jeho nevinnost rajská a nesmrtnost a usťeny všechny útrapy, jež jsou jen následkem prvotního hříchu a neblahé křehkosti Adamovy. Podlehli Evě, této cti-hodné hospodyně jistě by o-dolal. Jinak má však v ní pan ředitel vzornou hospodyně, znamenitou kuchařku a nade vše odslanou strážkyni svého mládeneckého útuku. Jako muž ve všem přesný hleď při nastoupení hospodyně jí vložil vše, co a jak. — Veal jí hned proto k raportu.
"Předně žádám bezpodmínečnou čistotnost všude!"
"Buďte bez starosti, milostpane!"
"Milostpán bude spokojen!"
"To uvidíme, ostatně nepochybují. Ale přece vám dám poučen- ní: žádné výstřední luxury, ale jinak rád jdu dobře. A teď pojďte se mnou!"
Pan ředitel vedl hospodyně do svého malého muzea. V zájmu historické pravdy tu budíž konstatováno, že dojem, jaký krásné sbírky činily, u hodné té ženy nabohá selhal. Dívala se na vše velmi lhostejně, ba zdá se, že s jakýmsi útrpným úsměvem, který přeložen do lidové češtiny mohl zniť: "Co s tím starým haraburdím?"
Byla proto velmi překvapena,

"Neželel toho váš chotě, že Běla se neprovdala za barona?"
"Nikoliv. S radostí požehnal Běle a doktorovi, když seznal jejich upřímnou lásku. Doktor je muž, jakých málo ve světě. Deera moje je šťastna. Nemá výtečníka, ale muže výtečného. A já ve štěstí jejím jediné hledám sílu života. Ze štěstí deřina se těším, za chotě se modlím a tak očekávám posla s výše, aby i mne z tohoto údolí slzí a utrpení vnesl do říše jasně, kde se sejdou s ním, jenž umíraje v mojí náručí zasleptl; — přijď za mnou!"
Irma nemohla se zdržeti slzí. — Klidná resignace bolu této ženy, druhdy přísné a nyní tak skličené, měkké, ji rozechvěla. "Proč pláčeš?" kárala sebe sama. "Což by si nebyl zaslužil slzí?" omlouvala se hned na to.
Irma ani nevěděla, že pláče pro něho, plakala vlastně sama nad sebou. Tato žena neklula mu, když jí nemiloval klamal, nevolala proti němu žádně do zbraně, ale milovala, a láska její zvířezila. To Irma nyní soužilo. Připadalot jí, jako by tím černý stín se byl vložil na život její. "Já jsem mu nebyla ničím, on mně také byl lhostejným, proč jsme tedy se na vzájem sblížovali a zapuzovali? Byla-li jsem já hračkou jemu, a nebo on hračkou mou? Ó jeditnosti lidské! Kterak si člověk, tebou jsa štvan, tak často život ztrpčuje!"
"Vy jste jej velice milovala!" zvolala náhle Irma, přerušivši mlčení. Proč asi zněl tento výraz přesvědčujef Hrdinové jako otázka.
"Ano, já jsem jej milovala," odpověděla. "Avšak co mluvím stále jen o sobě? Jakž vy, Irmo, jste-li šťastnou?"
"Jsem," odvětila Irma. V duši se však tázala: "Jsem-li jí o pravdu?"
"Manžel vás doista velice miluje."
"Ano, a já všechno učiním, aby šťasten byl a mne miloval bez přestání. Jen jedno schází ku štěstí mému," vzdychla.
"A to je?"
"Děcko! Já bych tak ráda přivínila děcko k srdci, tak ráda došla ona hodnosti, již doktor nazval jedinou výši ženinou; ale nebe neche vyšetři mne!"
"Jenom neohlížejte se po žádné výši," zvolala Hrdinová, "mimo tam tu," doložila, pozvedajíc ruku k nebi.
Tenkrát se Irma nasmála nábožnosti Hrdinové. Vidone jí klidnou i po tolika strastech a srovnání s ní sebe, jejíž nitro bylo jen stálý nepoklid, sklonila hlouběji hlavu, ve které se málodky a nikdy na dlouho zachytila myšlénka povznesení, i pravila si: "Zdaž Hrdinová nezvolila sobě díle nejlepší? Nemli její výše pravá, výše křesťanky a ženy milující?"
Příhod společností přerušil důvěrný hovor obou paní. Slzy v očích jejich se ještě leskly, ale brzy zanikly v hovor všeobecném.
* * *

Pod večer kráčeji zahradou na Dubíně šťastní manželé ruku v ruce. Květiny kol nich kvetou, ymni dýšá, lehký větřík snáší jim k nohám bělostné lupeny se strounané obspaných květy, luna svítí, všechno volá hlasně, že svět je krásný, že jej stvořil Bůh, aby lidé v něm šťastni byli. Kráčeji tiše, jako by se procházeli svatyní. Ohloha, jež se modře klone nad nimi, nezhnala-li jim? Pohláží ji nebi, a zase oko v oko noří, ruce si stisknou a tuž věčnost ve své lásce.
"Co soudíš o Irně?" táže se Běla manželka.
"Že nenabozla ještě pa tu dobu samu sebe. A co soudíš ty o Květuškové?"
"Že božská jiskra i v Itálii šla míru něj. Obávám se, že umělec více nebude."
"Souhlasím s tebou. Irma není ženou, při které by se individualita umělova mohla vyvinouti, sesliti. Ona jen k semí tihne a jež vábí za sebou. Prorokují, že za několik roků bude z něho statkář, který tělem zmožnatí, ale na duchu zeslábně."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podobě. Okřilvá tělem jako srdcem, soudí jej tato žena, že je již polovičnou bilhem. Babička přede třemi roky se odebrala na anen svět. Li za i Martin bray šli za ní, a tak baron nemá věrně duše v domě. — Je mi ho líto! Manžel mu opustil, sniřiti se spolu, ale my jsme nyní veškerý styk s Dřeničským přerušili."

Chvíli obě ženy mlčely. Pak přerušila mlčenj Irma otázku, co dělá baron Dřeničský. "Potrestán je dosti. Největší trest na něho nebe seslalo."
"Co se s ním stalo?"
"Oženil se za ženu zlou, pravý to úřábel v ženské podob